

Kelm-Hansen (S):

Jeg er enig med udenrigsministeren i, at Danmark har en lovligt valgt regering, og derfor har jeg også med interesse noteret mig den debat, der har været i dag mellem regeringen og regeringens repræsentanter og deres støtteparti, Fremskridtspartiet, en debat, som jeg i øvrigt ikke skal blande mig i.

Så noterede jeg, at udenrigsministeren var lidt ømskindet med hensyn til en enkelt polemisk bemærkning. Det er jo interessant, at netop udenrigsministeren, som normalt elsker polemikken, pludselig kommer med bebrejdelser i den anledning, så meget mere som udenrigsministeren for ganske få minutter siden kom med en særdeles polemisk bemærkning mod fru Ritt Bjerregaard, hvor der blev pillet en enkelt sætning ud af et avisreferat, som kunne benyttes i forbindelse med de i øvrigt meget venlige bemærkninger til hr. Riishøj, og hvor det skulle gøres til, at Socialdemokratiet pludselig ikke længere var erhvervsvenligt, og at vi syntes – sådan måtte man forstå det – at de forslag, vi her behandler, var for erhvervsrettede.

Udenrigsministeren ved udmærket, at det var ikke det, der var meningen med de bemærkninger, fru Ritt Bjerregaard fremsatte i går i forbindelse med den pakke til Østpolitik, vi fremlagde, men hvor udgangspunktet netop var, at dette ikke kun skulle være erhvervs politik, der skulle også andre elementer ind. Derfor har vi fremlagt en pakke indeholdende ungdomsudveksling, uddannelse, miljø, Europarådspolitik og meget andet i den henseende. Men lad det nu ligge.

Det afgørende er – for at vende tilbage til de to forslag, vi her behandler – at alt tyder på, at vi meget hurtigt kan komme igennem med et forslag, som i hvert fald et bredt flertal vil være interesseret i.

Hr. Per Stig Møller sagde, at så vidt han kunne skønne ved gennemlæsning af forslagene, var der ikke problemer, der kunne forsinke. Det er jeg fuldstændig enig i.

Jeg synes også, det var en udmærket understregning fra hr. Per Stig Møllers side, at dette er et spørgsmål om hjælp til selvhjælp. På den ene side er det oplagt, at vi er interesseret i, at man i Østlandene kan støtte de reformvenlige kræfter gennem opbygning af private virksomheder, i det hele taget den private sektor, men det er lige så indlysende – som flere også har

været inde på i dag – at det samtidig vil betyde en langsigtet fordel for vort eget erhvervsliv og vore egne små og mellemstore virksomheder.

Til hr. Riishøj skal jeg bare sige, at jeg er enig i det, der blev sagt om visumproblemerne – det er også et af de forslag, vi har fremlagt – og det gælder ligeledes understregningen af samarbejdet mellem den private og den offentlige sektor.

Når udenrigsministeren var så venlig og berettiget venlig over for hr. Riishøj, håber jeg også, at det omfatter den del af hr. Riishøjs indlæg, hvor han understregede vigtigheden af, at den offentlige sektor kommer stærkere ind i billedet på disse områder.

Til hr. Bjørn Elmquist skal jeg bare sige, at jeg var lidt forbavset over, at hr. Bjørn Elmquist overhovedet ikke var interesseret i det, som er det konkrete i vores forslag, nemlig at det, vi skal have opbygget her, skal være noget, som er ubureaukratisk. Vi har lagt forslaget frem på denne måde, fordi vi føler, at den model, regeringen havde fremlagt, kunne medføre en unødigt tung arbejdsgang og forskellige komplikationer. Men allerede i ministerens første indlæg i dag blev det klart, at på dette felt er vi nogenlunde enige, så også her vil vi kunne komme til forståelse.

Så skal jeg til hr. Jørgen Estrup, som havde mange venlige bemærkninger til mig, sige: Tak, i lige måde.

Hr. Jørgen Estrup havde også en enkelt mindre venlig bemærkning. Det har jeg begribeligvis også. For når hr. Jørgen Estrup havde lidt svært ved at forstå, hvornår det forslag, som foreligger fra vor side i dag, er blevet forberedt, så glemmer hr. Jørgen Estrup faktisk, at allerede under debatten den 26. oktober, inden der var vedtaget noget dagsordensforslag, fik hr. Jørgen Estrup et stykke papir, hvor strukturen til vores forslag var ridset op. Han ville dermed vide, at vi faktisk var ganske tidligt ude, og det er kun den omstændighed, at vi gerne ville have hele vores pakke færdig, som bevirkede, at regeringen – og den gevinst skal jeg gerne unde dem – kom 2 dage eller 1 dag tidligere end os med hensyn til forslaget.

Hvad angår udtrykket at slå partipolitisk mønt af den nuværende situation, synes jeg, det ligger lidt under det niveau, hvor hr. Jørgen Estrup normalt befinder sig. Baggrunden for de socialdemokratiske initiativer er, at der på vores årsmøde, som jeg sagde i mit første indlæg,